

“मीठे बच्चे-मन्मनाभव रूपी इन्जेक्शनले नै सबै दुःखहरूको बिमारीबाट मुक्त गर्छ, आत्म-अभिमानि बन्यौ भने पवित्रता-सुख-शान्तिको वर्सा मिल्छ।”

प्रश्न:- बाबाको कुन महिमाको यथार्थ अनुभव तिमी बच्चाहरूले गरेका छौ?

उत्तर:- बाबाको महिमामा गाइन्छ- कति मीठा, कति प्यारा शिव भोला भगवान्....। यसको प्राक्टिकल अनुभव तिमी बच्चाहरूले गरेका छौ। तिमीले अनुभवबाट भन्ने गर्छौ- मीठा बाबाले हामीलाई कति मीठो बनाउँदै हुनुहुन्छ! बाबाले आफ्ना मीठा बच्चाहरूलाई आशीर्वाद पनि दिनुहुन्छ- बच्चे, सदा अमर भव। परमप्रिय बाबाको बनेका छौ, त्यसैले उहाँ जस्तै मीठो फूल बन।

गीत:- धीरज धर मनुवा...

ओम् शान्ति। मानिस जब रोगी हुन्छ त्यतिखेर सर्जनले बिमारीबाट छुटाउनको लागि धैर्य दिलाउँछन्। त्यो त भयो शारीरिक रोग। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ- यहाँ हुनुहुन्छ रूहानी सर्जन। रूहलाई (आत्मा) नै रोग लागेको छ, त्यसैले रूहलाई ज्ञानको इन्जेक्शन लगाइरहनु भएको छ। आत्मालाई नै ज्ञान इन्जेक्शन लाग्छ, नकि शरीरलाई। कुनै सुई वा दवाई आदि होइन। यो एउटै इन्जेक्शन काफी छ। कुनचाहिँ इन्जेक्शन? मन्मनाभव, अशरीरी भव- यो नै इन्जेक्शन हो। आत्म-अभिमानि भएपछि पवित्रता-सुख-शान्तिको प्राप्ति जम्मा हुन्छ। जति जति आत्म-अभिमानि भएर बाबालाई याद गरिन्छ, त्यति नै प्राप्ति जम्मा भइरहन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- आधा कल्पको दुःख दूर गर्ने बाबा आउनु भएको छ। हर-हर महादेव भन्दछन्। अब ती महादेवले त होइन, दुःख त बाबाले हर्नुहुन्छ। दुःख हरेर सुख दिने बाबा नै हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- वास्तवमा हामीले आधा कल्प देखि कुनै न कुनै दुःख देख्दै आएका छौं। अब बिमारी बढिसकेको छ। पाँच विकारले नै धेरै दुःखी बनाएको छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- यो कल्पको जुन खाता छ, त्यसलाई अब ठीक गर। व्यापारीहरूले वर्षभरिको नाफा र नोक्सानको खाता राख्छन् नि। नोकरी गर्नेहरूले नाफा-नोक्सानलाई जान्दैनन्। सबैभन्दा ठूलो व्यापार हो जवाहरातको। यो पनि हो ज्ञान रत्न। व्यापारीहरूलाई कहाँ कमाइ र कहाँ नोक्सान हुन्छ भन्ने कुरा थाहा हुन्छ। कहिले नोक्सान, कहिले फाइदा, यो त चलि नै रहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो आधाकल्पको खाता नोक्सान तर्फ नै गयो, अब फेरि जम्मा गर्नु छ। नोक्सान तर्फ किन गयो? किनकि तिमी देह-अभिमानि बन्यौ, माया रावणले रजिस्टर खराब बनाइदिएको छ। मायाले सबैलाई घाटामा पुऱ्याइदिएको छ। त्यसैले कंगाल बनेका छन्। अब तिमी बच्चाहरू भन्दछौ- बाबा, हजुरले सत्य भन्नु भएको हो, वास्तवमा मायाले धेरै घाटा पुऱ्याएको छ। घाटा हुँदा हुँदा सबै कौडी तुल्य बनेका छन्। अहिले सत्य बाबा हामीलाई नरबाट नारायण बन्ने मत दिइरहनु भएको छ। जुन श्रीमत्बाट हामी श्रेष्ठ बनेछौं, हाम्रो आधा कल्पको लागि जम्मा हुन्छ। यो एकै पटक मात्र खाता जम्मा हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- राम्रो सँग खाता जम्मा गर्नु छ। सबैभन्दा श्रेष्ठ पद पाउनु छ भने देही-अभिमानि बन। बाबालाई याद गर। आत्मा नै पतित बन्छ, त्यसैले पाप आत्मा, पुण्य आत्मा भनिन्छ। पाप शरीर भनिदैन। पाप आत्मा माया रावणले बनाउँछ। बाबालाई याद नै गरिदैन भने कसरी पुण्य आत्मा बन्न सकिन्छ? अशुद्ध अहंकार हो नम्बरवन भूत। मायाले कति घाटा पुऱ्याएको छ। दुनियाँमा यो फाइदा र घाटाको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। यसका बारेमा बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। श्रीमत् भगवानुवाच। भगवान् एक हुनुहुन्छ जसले आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ। यो योग धेरै लाभदायक छ। मानिसलाई उठाइदिन्छ। केवल एउटा कुरामा निश्चय रहोस् अर्थात् एक बाबालाई

२०७५ आषाढ १ शुक्रबार १५-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

याद गरिराख, यति नै काफी छ। धैर्य राख्नु पर्छ भन्ने त थाहा छ। वास्तवमा हाम्रो तकदिर बनिरहेको छ। बाबा हामीलाई पार लैजादै हुनुहुन्छ। यस वेश्यालयबाट शिवालयमा लैजानको लागि बाबा आउनु भएको छ। नाविक एकै हुनुहुन्छ। पतित-पावन नै नाविक बन्नु भएको छ। पौडिनमा जो होशियार हुन्छन्, उनीहरू धेरै युक्तिपूर्वक पौडिन्छन्। सजिलै सँग पौडिन सिकाउँछन्। तिमी बच्चाहरूलाई पनि थाहा छ— बाबा हामीलाई कति सहजै कलियुगी किनारबाट सत्ययुगी किनारतर्फ लैजादै हुनुहुन्छ, बुद्धियोग अथवा यादद्वारा। बाबा आत्माहरू सँग कुरा गरिरहनु भएको छ। बाबा नै आएर आत्माहरूको ज्योति जगाउनुहुन्छ। उहाँलाई शमा (दीपराज) पनि भनिन्छ। ज्योति स्वरूप पनि भनिन्छ। मानिस मन्यो भने दियो बालेर राखिन्छ। त्यसमा घिउ थप्दै गरिन्छ। तिमीलाई ज्ञान घृत आधा कल्प देखि कहीं पनि नमिलेका कारण सबैका आत्मारूपी दीपहरू प्रायः मानौं निभिसकेका छन्। थोरै मात्र निभ्न बाँकी रहेको छ। अहिले सम्पूर्ण अन्धकार छ। सत्ययुगमा सम्पूर्ण उज्यालो हुन्छ। अब फेरि तिमी आत्माहरूको दीपक जागिरहेका छन्। साथमा ज्ञानको तेस्रो नेत्र पनि तिमीलाई मिलिरहेको छ। पत्रहरूमा पनि लेखिन्छ— मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरू.... बाबा पनि धेरै मीठो हुनुहुन्छ नि। तिमीलाई प्राक्विकलमा अनुभव (टेस्ट) भइरहेको छ— बाबा कति मीठो, कति प्यारा हुनुहुन्छ! हामीलाई कति स्वीट बनाइरहनु भएको छ! यो पनि तिमीलाई थाहा छ— हामी पनि कति मीठो, कति प्यारा थियौं! फेरि हामी नै पूज्यबाट पुजारी बन्यौं, अनि स्वयम्लाई पुज्दै आयौं। हामी नै लक्ष्मी-नारायण अथवा सूर्यवंशी थियौं। फेरि हामी नै चन्द्रवंशी बन्यौं। अब फेरि सूर्यवंशी बन्छौं अर्थात् फाइदामा गइरहेका छौं, त्यसैले बाबालाई याद गर्नु छ र पढाइ पढ्नु छ। यो धेरै आश्चर्यजनक कुरा छ। गायन पनि गर्छन्— जनकलाई सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्यो। हामीलाई पनि जनकलाई जस्तै ज्ञान चाहिन्छ। जनक तिमीहरू नै त हो। घरको मालिक हो। कोही ठूलो धनवान्, कोही सानो। जनक त हो नि। गरिबले पनि आफूलाई घरको मालिक सम्झन्छ। तिमी हरेकले आफूलाई जनक सम्झ। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्छ। गरिबलाई दया गर्ने बाबालाई नै भनिन्छ किनभने सबैभन्दा धेरै गरिब भारत बनेको छ। यति बेला त तिमीलाई एकदमै भिखारी बन्नु छ। यो शरीरलाई पनि आफ्नो नसम्झ। एउटा कहानी पनि छ— भनियो, लठ्ठी पनि नउठाऊ। बाबा भन्नुहुन्छ— मुख्य हो देह अहंकार। त्यसलाई बिर्स। एक बाबालाई याद गर। म आत्मा हुँ, शरीर होइन, यो त तिमी सबैले जानेका छौ। एक शरीर छाडेर अर्को लिन्छन्। पुनर्जन्मलाई त धेरैले मान्दछन्। जरुर जुन युगमा रहन्छ, पुनर्जन्म पनि त्यहाँ नै मिल्छ। ८४ जन्म हुन्छ नि। यो चक्र हो। तिमी बच्चाहरूबाट नै सुरुआत हुन्छ। फेरि तल झर्दै आउँछौ। यो भयो स्वदर्शन चक्र। तेस्रो नेत्र पनि तिमीलाई मिलेको छ। जति-जति बाबालाई याद गर्नेछौ, त्यति नै उँच पद प्राप्त गर्नेछौ। जीवन मुक्ति त तिमी सबैलाई मिल्छ। पहिले मुक्तिमा जानु छ। तिमी पनि पहिले मुक्तिमा जान्छौ, फेरि जीवन मुक्तिमा आउँनेछौ। स्वर्गमा सबैभन्दा पहिले देवी-देवता धर्मावलम्बीहरू आउँछन्, जुन धर्म अहिले प्रायः लोप भइसकेको छ।

अब बाबा आशीर्वाद दिनुहुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू, सदा शान्ति भव। चिरञ्जीवी भव अर्थात् धेरै जन्म बाँच। आशीर्वाद त बाबाबाटै मिल्छ। तर पनि हरेकले आफ्नो पुरुषार्थ गर्नु छ— हामी कसरी चिरञ्जीवी बन्ने। बाबालाई याद गरेर नै तिमी चिरञ्जीवी बनिरहेका छौ। यो आशीर्वाद बाबाले दिनुहुन्छ। ब्राह्मणहरू पनि भन्दछन्— आयुष्मान् भव। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— बच्चे सधैं बाँचिराख। तिमी पनि सम्झन्छौ हामी चिरञ्जीवी बनिरहेका छौं। आधा-कल्पको लागि कालले कहिल्यै पनि खाने छैन। सत्ययुगमा मर्ने नामै हुँदैन। यहाँ त मानिसहरू मर्न देखि डराउँछन् नि। तिमी त मर्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। शरीर छोडेर हामी आफ्नो

२०७५ आषाढ १ शुक्रबार १५-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
बाबा सँग जानेछौं, स्वर्गवासी बन्न। केवल निर्वाणधाममा जानको लागि पुरुषार्थ गछौं, संन्यासीले गर्न
सक्दैनन्। उनीहरू न आफू मुक्ति पाउँछन्, न कसैलाई मुक्ति दिन्छन्।

तिमीलाई थाहा छ— हामीले बाबाको याद गर्दा-गर्दै शरीर छोडिदिनेछौं। कोही भन्छन्— बाबा, म चाँडै नै जान
पाए हुन्थ्यो। कहिले विनाश हुन्छ? कहिले जान पाइन्छ? तिमी यस्तो नभन— हामी कहिले जान्छौं! यस्तो
भन्नुभनेको— बाबा तपाईं कहिले जानुहुन्छ? भनेजस्तै हो। यो पनि कुनै कुरा हो। तिमी शिवबाबा सँग बसेका
छौ। तिमी ईश्वरीय सन्तान हौ। तिम्रै यादगार बनेको छ। परमप्रिय बाबाको बच्चा बनेका छौ, त्यसैले तिमीले
पनि धेरै मीठो, धेरै प्यारो बन्नु छ र सबैलाई बनाउनु छ। समय त लाग्छ। कोही धेरै छिटो दौडन्छन् भने कोही
ढिलो। कल्प पहिलेजस्तै यति धेरै दौडेर फलानो अहिले फूल बनेको छ। यति धेरै कोपिला बनेका छन्। कोही
त कोपिला बनेर कोपिलाबाट फूल बनेर फेरि काँडा बन्छन्। मायाको तुफान आयो भने न कोपिला, न फूल
रहन्छन्। ठूला काँडा बन्छन्। अबलाहरूमाथि धेरै अत्याचार हुन थाल्दछ। बन्धनमा पारिदिन्छन्। धेरै नोक्सान
हुन्छ। वृन्दावनको कुरा हो— भित्र नृत्य (डान्स) हुन्थ्यो....फेरि यो ज्ञान डान्सको कुरा हो। तिमी बच्चाहरू
कहाँ-कहाँबाट ज्ञान डान्स सिक्न आउँछौ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— बादल त्यो हो जसले रिफ्रेश भएर ज्ञान
डान्स गरोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— अब थोरै दिन बाँकी छन्। यो त धेरै राम्रो समय हो। जति समय मिल्छ त्यति
राम्रो। हाम्रो अवस्था पक्का हुँदै जान्छ। बाबा रत्न दिदै आउनु भएको छ नि। अहिले त अझै धेरै कमजोर छन्।
सबैको अवस्था जमेको हुँदैन। धेरै ठूलो राजधानी स्थापना हुनु छ। यो तिमी नै जान्दछौ— हामीले बाबालाई
याद गरेर राजधानी स्थापना गर्दैछौं। बाबा र खजाना याद रहन्छ। यादबाट हामी आफ्नो स्वराज्य स्थापना
गछौं। स्व आत्माको राजाई अहिले छैन। अब फेरि हामी नै राजाहरूको राजा बन्नेछौं। यो नशा आत्मामा
रहन्छ। आत्माले यी अङ्गहरूद्वारा वर्णन गर्छ। आत्मालाई नै सृष्टि चक्रको ज्ञान मिलेको छ। बीज र वृक्षलाई
जानेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी र हामी कल्प पहिले पनि थियौं, अहिले छौं फेरि कल्पपछि पनि हुनेछौं।
सारा कल्प वृक्षलाई जानेका छौ। पहिले-पहिले बाबाको परिचय दिनु पर्छ। उहाँ सबै आत्माहरूको निराकार
बाबा हुनुहुन्छ। सर्वप्रथम ब्राह्मणहरूलाई रचनुहुन्छ। शूद्र वर्णलाई ब्राह्मण वर्ण बनाउनुहुन्छ। यो सर्वश्रेष्ठ (टप
मस्ट) वंशवृक्ष हो। ब्राह्मणबाट देवता, अनि क्षत्रिय, अनि इस्लामी, अनि बौद्ध आदि-आदि सबै निस्कन्छन्। यी
शारीरिक बाबा सबैभन्दा उच्च ब्रह्मा, ग्रेट-ग्रेट गैण्ड फादर हुन्। रूहानी बाबा शिवबाबा। मूलवतन, सूक्ष्मवतन
र स्थूलवतन। ब्रह्माद्वारा यी ब्राह्मण पैदा भए। त्यसपछि यी देवता, क्षत्रिय, वैश्य र शूद्र बन्छन्। सार रूपमा सबै
कुरा बुद्धिमा छ। शरीर निर्वाह पनि गर्नु छ किनकि तिमी कर्मयोगी हौ। तिमीलाई नोकरी आदि कामधन्दा
गर्नको लागि ८ घण्टा फ्री छ। त्यो त गर्नु नै छ। सरकारको काम ८ घण्टा हुन्छ। त्यहाँ फेरि प्रधान न्यायाधीश
हुन्छन्। तर उनले त पूरा न्याय दिन सक्दैनन्। यो पाण्डव सरकार पनि हो भने फेरि धर्मराज पनि हो।
बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— यदि राम्रो सँग बाबाको सेवामा रहेनन्, देही-अभिमानी बनेनन् र कुनै उल्टो
काम गरे भने उनीहरूले धेरै दण्ड भोग्नुपर्नेछ। यो सर्वोच्च सरकार पनि हो भने सर्वोच्च न्यायाधीश पनि हो।
कुनै लापर्बाही गन्यौ भने अदालत (ट्रिबुनल) बस्नेछ, विशेषगरी तिमी बच्चाहरूको लागि। सरकारले पनि
फैसला गर्छ नि। यहाँ त चलिरहन्छ। जसले जस्तो कर्म गर्छ उसलाई त्यस्तै फल मिल्छ। यो रूहानी सरकार हो।
आत्मालाई सजाय मिल्छ। यहाँ त स्थूल सजाय मिल्छ। त्यो फेरि गुप्त सजाय, गर्भमा सजाय भोग्छन्। फेरि
भन्छन्— हामीलाई बाहिर निकाल्नुहोस्। तर आधा कल्प त जेल बर्द बन्नै पर्छ। फेरि आधाकल्प तिमी गर्भ
महलमा रहन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म यो पतित शरीर, पतित दुनियाँमा आएर तिमी बच्चाहरूको कति धेरै

२०७५ आषाढ १ शुक्रबार १५-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन सेवा गर्छु। मलाई आउनु पनि यसैमा छ, जसको नाम ब्रह्मा राखिएको छ। ब्रह्मा-सरस्वती नै श्री नारायण र श्री लक्ष्मी बन्छन्, तत् त्वम् उनीहरूको बच्चाहरू। तिमीलाई थाहा छ— हामी माता-पिताको सिंहासन प्राप्त गर्नेवाला हौं। एक अर्काको उत्तराधिकारी बन्दै जान्छौं। पहिले आउनेहरू तल झर्दै आउँछन्। यहाँ भनिन्छ— मायामाथि जित प्राप्त गर्नु भन्ने स्वर्गको मालिक बन्छौ। पतित मनुष्य स्वर्गको मालिक बन्नसक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— ड्रामामा कल्प-कल्प मेरो नै पार्ट छ। तिमीलाई थाहा छ— अब ड्रामा पूरा हुन्छ। सत्ययुगको इतिहास-भूगोलको फेरि दोहोरिन्छ। फेरि हामी नै देवी देवता बन्देछौं। तिमीले यो चक्रलाई जानेका छौ। तिमी त कदिर जागेको छ। ज्ञान सूर्यले तिमी त कदिर जगाइ रहनु भएको छ। त कदिरमा देह-अभिमानले रेखा लगाइदिन्छ। मूल कुरा हो— देही-अभिमानि बन्नु। बाबालाई याद गर। आफूलाई आत्मा सम्झ। कति सहज कुरा छ। तिमीलाई थाहा छ— यो ५ हजार वर्षको कुरा हो। मूल कुरा बाबा सम्झाइ रहनुहुन्छ— देही-अभिमानि बन्दै जाऊ। सम्झाउनु छ— भगवान् त एक हुनुहुन्छ, जसलाई भक्तले याद गर्छन्। भक्त नै भगवान् हुने भए त फेरि याद कसको गर्छन्। भक्त अथवा साधुले भगवान्को साधना गर्छन्। भन्दछन्— ज्योति ज्योतिमा मिल्छ। तर निर्वाणधामको मालिक त चाहियो नि। यस्तो होइन ब्रह्म नै भगवान् हो। भगवान् भन्नुहुन्छ— यो तिमी भ्रम हो। म त ब्रह्ममा रहनेवाला एक तारा हुँ। जसरी आत्मामा ८४ जन्मको अविनाशी पार्ट निश्चित भएको छ, यो कहिल्यै विनाश हुन सक्दैन, बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तै म परम आत्मा पनि यो ड्रामाको बन्धनमा छु। यही फेरि हुबहु दोहोरिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान गरेर सच्चा व्यापारी बन्नु छ। सच्चा धन्दा गर्नु छ।
- २) आत्म-अभिमानि बन्ने मेहनत गर्नु छ। ज्ञान डान्स सिकेर अरूलाई पनि सिकाउनु छ।

वरदानः— गर्ने-गराउनेवालाको स्मृतिद्वारा विघ्नहरूको बीजलाई समाप्त गर्ने समर्थ आत्मा भव

सबै प्रकारका विघ्नहरूको बीज दुई शब्दमा छन्: १- अभिमान र २- अपमान। सेवाको क्षेत्रमा या त अभिमान आउँछ— मैले यो गर्ने, मैले नै गर्न सक्छु... या त मलाई अगाडि किन राखिएन, मलाई यो किन भनेको, यो मेरो अपमान भयो। यही भावना भिन्न-भिन्न विघ्नहरूको रूपमा आउँछन्। जब ईश्वरीय सेवाधारी हौ, गर्ने-गराउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ भने अभिमान कहाँबाट आयो, अपमान कहाँबाट भयो? त्यसैले कम्बाइण्ड रूपको स्मृतिद्वारा समर्थ आत्मा बन्यौ भने विघ्नहरूको बीज सदाको लागि समाप्त हुन्छ।

स्तोत्रः— ज्ञान स्वरूप बन्नु छ भने बाबा र पढाइमा समान प्यार होस्।